



Ministerialtidende

2008

Udgivet den 5. september 2008

28. august 2008.

Nr. 51.

Vejledning om urnenedsættelse på privat ejendom m.v.

(Til stiftsøvrighederne)

1. Indledning

Denne vejledning har til formål at angive retningslinjer til brug for stiftsøvrighederne, med henblik på at sikre, at der fremover følges en ensartet praksis i administrationen af sager vedrørende urnenedsættelse på privat ejendom m.v. Vejledningen bygger på den praksis, som Kirkeministeriet hidtil har fulgt.

Med virkning fra den 1. august 2008 er kompetencen til at træffe afgørelse i sager om nedsættelse af urne med asken efter en afdød person på privat ejendom samt i sager om tilladelse til deling af asken efter afdøde personer henlagt til stiftsøvrigheden. Det følger af lov nr. 502 af 17. juni 2008 om ændring af lov om begravelse og ligbrænding.

§ 3, stk. 4 i lov om begravelse og ligbrænding, jf. lovbekendtgørelse nr. 586 af 19. juni 2008 har nu følgende ordlyd:

§ 3. ...

Stk. 4. Stiftsøvrigheden kan tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde end nævnt i stk. 2 og 3, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde. Stiftsøvrighedens afgørelse kan påklages til kirkeministeren. Klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

En ansøgning kan fremsendes af den pågældende person selv i levende live. Når det er de efterladte, der ansøger, skal det fremgå af ansøgningen, at der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde.

2. Kirkeministeriets praksis

2.1. Urnenedsættelse på privat ejendom

Kirkeministeriet har altid meddelt afslag på ansøgninger om tilladelse til anbringelse af askeurner i hjemmet, da en sådan anbringelse vil kunne indebære en tilsidesættelse af de etiske hensyn, der ligger til grund for begravelseslovens bestemmelser.

Er ønsket om opbevaring i hjemmet for eksempel begrundet i ønsket om til sin tid at kunne anbringe asken i en urne sammen med længstlevende ægtefælles aske, kan der enten peges på muligheden for at anbringe urnen i et kolumbarium eller anbringelse i et gravsted med henblik på opgravning og sammenblanding med længstlevendes aske ved længstlevendes død.

Endvidere er der efter fast praksis meddelt afslag på ansøgninger om tilladelse til spredning af asken over landjorden. Her gøres opmærksom på muligheden for, at asken kan spredes over åbent hav.

2.2. Deling af aske

I følge den af Kirkeministeriet fulgte praksis er der givet afslag på ansøgning om tilladelse til deling af aske med henblik på nedsættelse på to eller flere kirkegårde her i landet.

3. Urnenedsættelse på privat ejendom

Ejendommen skal være af en vis størrelse, det vil som udgangspunkt sige mindst 5000m². Det vil derfor være udelukket at meddele en tilladelse til urnenedsættelse på en almindelig parcel- eller sommerhusgrund, medmindre ejendommen er af en størrelse som anført under 1. pkt.

Afdøde skal have haft en særlig tilknytning til den pågældende ejendom – typisk som tidligere ejer af ejendommen - eller på anden måde, for eksempel ved slægtskab eller at afdøde gennem udøvelse af sit erhverv har haft en særlig tilknytning til ejendommen.

Det er en forudsætning for en tilladelse, at ejendommens ejer meddeler samtykke.

Til brug for behandling af ansøgningen må stiftsøvrigheden bede ansøgeren om at indsende dokumentation for, at de oven for nævnte forudsætninger er til stede.

En tilladelse kan gives på følgende vilkår:

- 1) At der på det sted, hvor urnen nedsættes, ikke anbringes sten, mindesmærke eller andet, der kendetegner stedet som begravelsesplads.
- 2) At urnen, der skal bestå af et materiale, der er opløseligt i vand, for eksempel pap, støbt papirmasse eller lignende nedgraves i mindst 1 meters dybde
- 3) At der på ejendommen tinglyses en deklaration, hvorefter den til enhver tid værende ejer af ejendommen forpligter sig til i 10 år fra urnens nedsættelse ikke at grave så dybt, at urnen berøres.
- 4) Stiftsøvrigheden skal være påtaleberettiget i henhold til deklarationen.

Hvis urnen ønskes nedsat på en ejendom, hvor der i forvejen er meddelt tilladelse til en urnenedsættelse – typisk vedrørende en ægtefælle – skal en eventuel tilladelse forsynes med en bemærkning om, at der ikke kan forventes meddelt yderligere tilladelser vedrørende den pågældende ejendom. Begrundelsen herfor er, at ejendommen ikke må få karakter af en begravelsesplads.

4. Deling af aske

Stiftsøvrigheden kan give tilladelse til, at asken efter en afdød person kan deles med henblik på en nærmere bestemt anbringelse. Ansøgning om tilladelse til deling af aske er normalt begrundet i afdødes tilknytning til et andet land.

Et eksempel kan være et ønske om, at en del af asken nedsættes på en kirkegård i her i landet, mens resten føres til en kirkegård i udlandet. Her vil den typiske begrundelse være, at afdøde er opvokset i udlandet, men har levet det meste af sit liv i Danmark.

Der kan gives tilladelse til, at asken deles med henblik på, at en del af asken nedsættes på en kirkegård, mens den resterende del af asken spredes over åbent hav. I den forbindelse henledes opmærksomheden på, at fra den 1. januar 2009 kan asken spredes over åbent hav, hvis afdøde skriftligt har ønsket dette.

5. Klagevejledning

Afslag på ansøgninger skal begrundes og indeholde oplysning om, at afgørelsen kan indbringes for kirkeministeren. Endvidere skal det fremgå, at klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klage sendes til km@km.dk eller til Kirkeministeriet, Frederiksholms Kanal 21, Postboks 2123, 1015 København K.

Kirkeministeriet, den 28. august 2008

PAOLO PEROTTI

/ Marjun Egholm